

VÁCLAV KAPLICKÝ (1895 - 1982)
KLADIVO NA ČARODĚJNICE (1963)

Kaplický, V.: Kladivo na čarodějnice, Československý spisovatel, Praha, 1987, páté vydání

Kniha Kladivo na čarodějnice je historickým románem, který zobrazuje procesy páchané na nevinných ženách církví v 17. století. Jak název díla napovídá, oběti církve byly neprávem obviněny z čarodějnictví. Příběh se odehrává ve Velkých Losinách a v Šumperku.

Hlavní postavy - Boblig z Edelstadtu - bývalý inkviziční soudce, který byl povolán do lokality Šumperka, aby zde zakročil proti čarodějnictví, z něhož byla podezřelá jedna žebračka. Boblig brzy získal vysoké postavení a začal jej využívat k uplatňování svých praktik. Nezdráhal se z čarodějnictví obviňovat i majetné, a tak získával bohatství.

- Kryštof Alois Lautner - šumperský děkan, který prohlédl Bobligovy praktiky a postavil se mu na odpor - již na začátku před Bobligem varoval. Nakonec se sám stal jeho obětí; Boblig se ho přirozeně potřeboval zbavit.

Na počátku tragédie, kterou způsobil bývalý inkviziční soudce Jindřich František Boblig z Edelstadtu, stál příběh jedné žebračky. Té bylo slíbeno, že pokud v kostele ukořistí hostii, dostane za to najíst. Žebračka byla ovšem přistižena a o jejím činu se dozvěděl tamější farář. Odvezl žebračku na panství k hraběnce z Galle, kde ji vyslyšali. Hraběnka byla jejím činem znepokojená, a tak nechala poslat pro bývalého inkvizitora Bobliga, který na ní již od počátku nezanechal dobrý dojem - její obavy se potvrdily, neboť, když shledala, jaké má praktiky, odjela na jiné místo a Boblig tak získal volnou ruku. Bobligovy praktiky byly skutečně příšerné. Záminku k tomu, aby nevinného člověka obvinil z čarodějnictví, si našel vždy. Takovou obětí pak k přiznání donutil velmi bolestivým mučením. Následovalo upálení na hranici. Samozřejmě, že obyvatelé se začali bát a zoufale hledali pomoc. Nejprve u krajského biskupa, později se rozhodli obrátit přímo do Vídně, jenže v té době zuřila válka s Turky, což bylo pro Habsburskou monarchii prvořadé a navíc v zemi vládl zmatek. Děkan Lautner byl jedním z těch, kteří se Bobligovi vzepřeli. Již na začátku příběhu před ním varoval, ovšem marně. Nakonec byl sám Bobligem obviněn, protože mu byl nepříjemný. Ovšem Lautner se na mučidlech nepřiznal tak, jako jiní; bohužel Bobligovi k odsouzení na smrt upálením stačily výpovědi jemu blízkých. V epilogu knihy se čtenář dozvídá například o smrti hraběnky z Galle a také o tom, že inkviziční procesy nechal zastavit sám císař. Boblig pak záhadně zmizel.